

กฎกระทรวง

กำหนดประโยชน์ของนักโทษเด็ดขาด และเงื่อนไขที่นักโทษเด็ดขาด
ซึ่งได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกหรือการพักการลงโทษและได้รับการปล่อยตัวต้องปฏิบัติ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๒ วรรคสอง และมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการราชทัณฑ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อ ๔๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประโยชน์ของนักโทษเด็ดขาด และเงื่อนไขที่นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกหรือการพักการลงโทษและได้รับการปล่อยตัวต้องปฏิบัติ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประโยชน์ของนักโทษเด็ดขาด และเงื่อนไขที่นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกหรือการพักการลงโทษและได้รับการปล่อยตัวต้องปฏิบัติ พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๒ ในกรณีปกติ นักโทษเด็ดขาดตั้งแต่ชั้นกลางขึ้นไปอาจได้รับการพักการลงโทษไม่เกินหนึ่งในสามของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาด

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากมีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

ในกรณีนักโทษเด็ดขาดมีวันลดวันต้องโทษจำคุกตามมาตรา ๕๒ (๖)ให้นำมารวมกับระยะเวลาพักการลงโทษตามวรรคหนึ่งด้วย”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

สมศักดิ์ เทพสุทิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันเรือนจำแต่ละแห่งมีผู้ต้องขังจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาความแออัดภายในเรือนจำ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดสวัสดิการและการแก้ไขฟื้นฟูพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง ดังนั้น เพื่อบรรเทาปัญหาดังกล่าวและให้โอกาสแก่นักโทษเด็ดขาดซึ่งกระทำความผิดซ้ำและนักโทษเด็ดขาดชั้นกลาง ซึ่งมีความประพฤติดีและได้รับโทษจำคุกมาแล้วเป็นระยะเวลาหนึ่ง มีโอกาสกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้เร็วขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพักการลงโทษในกรณีปกติให้แก่นักโทษเด็ดขาดตั้งแต่ชั้นกลางขึ้นไป จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้